

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 295. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm15682/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

for GuldsMaane, saa alt det de siden skulde beme, naarde de dog ikke Athenen for efter Slaget. Vende tilbage uden at have set en Perser, vilde imidlertid dog ikke de temmelige Skarpe Kletter, som paa tre Dage havde lagt Boien tilbage mellem Sparta og Athenen, og de gif derfor samlig til Marathon, saae de faldne og fangne Barbarer, udbroed i Beundrelser over Athenens Helte og Siorsvaert, og drog saa hjem^{*)}.

At Slaget ved Marathon var Athenens, ligesom det ved Thermopylae var Spartas, Stoltshed, ser Man vel bedst deraf, at Digteren Hesiod (Hesiodos), der dog ogsaa var med ved Salamis, vilde i sin Gys-Skrift kun have Marathon navnnet, og et bedre Tegn for Grækenlands Frihed kunde derfor intet Offer bringe, end det Spartanerne bragte, da de jublede ved Marathon. Et tvetydigt Varsel var derimod Svaret, som Plutark fortæller, Miltiades fik i Forsamlingen, da han forlangte Hørbets-Kraanden af Dio-Kvisten: „vil du være ene om Gæren, saa bliv det først om Seiren“ og det var kun daatlige Tegn for Athenen, først at Miltiades staar efter Seiren ved Marathon vendte Maadene mod Pares, for at rine hundrede Talenter af Indbyggernes, og dernæst at Atheniensere domde ham, saare og søg, til at bøde Galotrodsindstænge, fordi han kom temkædet hjem^{**)}!

Uaenkelige Hørbinger og talnemmelige Bergere trænge nemlig Grækenland nu gienfontig til; thi Darius udføle ikke sin Harmo paa de fangne Grexier, som han led eos i Kæderikke, hvor de, da Herodot beskrev deres Baneheld, endnu talde Græsk; men han mistede sig af alle Kræfter for at kæmpe sig paa Athenen, og døde han end under de frugtelige Tilberedelser, saa gif dog hans Sersæt i Krig med hans Mægt^{***)}.

*) Herod. VI. 105—6. 108. 120.

**) Herod. VI. 132—33. 136. Plutark's Aimen. Pausanias I. 14.

***) Herod. VI. 119. VII. 1—4.

